

DOPISY

DOPISY LAICKÉHO SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

V minulých Dopisech mně inspiroval článek O. Silvestra M. Braita z Kursu následování Krista – Učitel apoštolů. Pokud jste jej přehlédli a nečetli, pak si ho znova přečtěte! Dominikánským posláním totiž je šířit nebo prohlubovat víru v Krista. O. Benedikt při posledním setkání Dominikánské rodiny zdůraznil, že nemáme plýtvat své síly na diskuse o liturgii, zabývat se detailními teologickými vyjádřeními, ale své síly napřít do apoštolátu. To je nejdůležitější činnost našeho Řádu.

Je obdivuhodné, že nedostatky v hlásání evangelia vnímal už před 80 lety i O. Silvestr. Možná proto, že nebyly ve své době dost doceněny a nepřijala se patřičná opatření, jsme svědky takového úbytku praktikujících věřících. A přesto se mnoho nezměnilo.

Přečtěme si ještě jednou pozorně onen článek. Nezaujala mě tam jen technika apoštolátu – lovit ryby (lidi) jako rybář v Galilei pomocí sítě a ne jako rybář u řeky pomocí rybářského prutu. Nejenže v druhém případě jsme v lovu pasivní a čekáme na to, až se ryba chytí, ale často připravujeme návnadu podle vlastních představ. [Robert Baden – Powella](#) (zakladatel skautingu) říkal: Nechtejme ryby na čokoládu, která chutná nám, ale na žížaly, které chutnají jim. V tom byl skutečným mistrem náš Mistr.

Zkusme se také zamyslet nad tím, jak přistupujeme k těm, kteří s námi nesdílí plnost pravdy. I v tom nám je náš mistr Mistrem. O. Silvestr píše i o tom, že často přistupujeme k nevěřícím či k hříšníkům z povýšenosti, která je odradí. Učme se od Krista, který dokázal svým postojem k hříšníkům hříšníky získat a přivést k novému jednání.

Rád bych vás také požádal o modlitbu. Stojím na nové metě svého života. Něco tuším, co ode mne Bůh žádá a proto se slepcem od Jericha prosím: „Pane, ať vidím!“ Proste za mne: „Pane, ať Prokop vidí!“ Abych našel cestu, kterou mám v budoucnu následovat.

Váš ve svatém Dominiku br. Prokop

Z našich pramenů

P. Silvestr M. Braitto OP

Kurs následování Krista (převzato z *Na hlubinu* roč. VI 1931)**6. část: Učitel apoštolů – dokončení z minulého čísla**

Vzdáliti se tehdy, když se jedná jenom o planou slávu, o marnivé klinování. Tehdy nechtějte všechny mobilisovati, neubírejte proto času svým kněžím, svým apoštolům. A ještě možno a nutno se vzdáliti, když síly jsou pro okamžik vyčerpány, protože ani v apoštolátě není nezřízená hltavost ctností, protože únava zeslabí účinnost slova, možnost přípravy a ničí zdraví. Bezdůvodné pak a svévolné podryvání zdraví jest hříchem a ne zásluhou!

Totéž ukazuje pak i ta okolnost, že Spasitel nevyhýbal se pokrmu a nápoji. Když ovšem měl důležitější práci před sebou, řekl, že plniti Vůli Otce Nebeského je jeho pokrmem, ale přece jen požíval i vína i pokrmu, aby ukázal, že Bůh chce, abychom užívali k životu a k apoštolátu i oněch běžných prostředků, jako jsou posílnění těla, pokrmu a nápoje, aby nás naučil posvětit i tak všední a živočišné úkony.

Jako zlatá žíla pak probíhá celým Jeho životem a apoštolátem naprostá chudoba Kristova. Vyvolil si ji, družku, která zůstala pak vdovou od časů jeho, vdovou, které nikdo nevěří a k níž se nikdo nechce hlásiti, protože stále chtějí křesťané budovati hospodářské podklady a základy „našeho hnutí a podnikání“. A ty základy se obyčejně hanebně sesypají a apoštolát z nich nemá vůbec nic nebo směšně málo. Hledejte nejprve Království Boží a všechno ostatní bude vám přidáno. Někteří však mají raději nejprve ten přídavek a to Království Boží by nádavkem snad také ještě snesli. Kristus vyvolil si naprostou chudobu, aby ukázal, že On nepotřebuje našeho shánění, našich pokladů, našich zabezpečování, našich pokladů. Proto si vyvolil chudobu, proto si vyvolil prostotu ducha v těch, kteří měli pokračovati v Jeho díle. Aby se tím více jevila Božská moc Jeho slova a příkladu, když zřekl se světských pokladů a zabezpečení.

Příklad pro nás, příklad pro všechny, kteří chtějí býti apoštolové. Nečekati, nevyhledávati časnou pomoc, časné prostředky, ty přijdou samy a budou jenom k obtíži, protože se bude zase musiti hleděti na to, aby jich nebylo špatně užito. Nejprve lásku k duším, nejprve lásku k Bohu, vůli něco vykonati, vykonati příkladem, hrdinstvím naprosté ne-

možnosti a osamocení a všechno ostatní již Pán přidá. Církev nevykoná nejvíce svým bohatstvím, nýbrž především svou láskou.

Doporučuji kněžím a těm, kteří hoří po apoštolátě, přečísti si dobře celou otázku XL. třetí části Summy.

7. část: Pokušení Krista Pána

Modlíme se denně: A neuvod' nás v pokušení. Leckdo však nechápe, jak jest důležitá tato prosba. Neboť ďábel obchází jako lev řvoucí hledaje, koho by pohltil. Nikdo z nás neujde pokušení. Pokušení jest jednou z nejčastějších zkušeností, neříkám v duchovním, ale vůbec v životě.

Ten, jemuž už se podařilo nakaziti červem viny lidstvo, touží, aby jeho dílo bylo dovršeno, nežádá si pouze, aby lidé hřešili, nýbrž aby hřešili co nejvíce, co nejzatvrzeleji, co nejrouhavěji. Peklu není nikdy dosti strašná nějaká vina, ještě se stále nevyrouhalo ze zloby, kterou zapálila pýcha.

Sv. Tomáš upozorňuje na dvojí zdroj pokušení. Chtěl mne někdo kdysi opravovati a zakazovati nedogmatické nepřesnosti, když jsem napsal či chtěl napsati, že nejsou všechna pokušení od ďábla. A sv. Tomáš výslovně toto praví. V III. q. 61. a. 1. ad 1. praví, že jedna pokušení přicházejí od našeho nepřítel a druhá od naší porušené žádostivosti. Myslím, že je to dosti jasné.

Naše porušená přirozenost, žádostivost lidská, jest zdrojem mnohých pokušení, a to když touží jak pýchou života, tak žádostí těla, tak žádostí očí. Ďábel jenom používá pak toho, k čemu jsme obzvláště nakloněni, aby nás pak na základě toho intenzivněji ke zlému ponoukal. Nevidí do mysli naší, ale jest mu přístupná obrazivost naše, vidí činy naše a podle toho pak se zařizuje. Sv. Tomáš praví: že ďábel svádí člověka k tomu, circa quod est homo affectus... Protože pak pokušení jest zjevem tak všeobecným, proto i Kristus Pán chtěl se dáti pokoušeti, pro naši útěchu, jak praví sv. Tomáš, a dále nám za příklad.

Jako Kristus měl smrtí smrt přemoci, podobně i naše pokušení měl přemoci tím, že sám se dal pokoušeti, že dopustil, aby byl pokoušen. Kristus Pán porážel peklo jeho vlastními zbraněmi, tím, co mysli, že nejvíce lidstvu uškodí, tím právě mělo býti peklo zahanbeno a tím se nám mělo právě dostatí jak síly, tak příkladu.

Překrásné jsou důvody, které svatý Tomáš v uvedeném článku u-

vádí, proč dopustil Kristus Pán, aby se k Němu přiblížil pokušitel.

Prvý důvod jsem již udal a druhý není méně krásný. Mnozí, kteří vedou již dlouhý boj se světem a s ďáblem, kteří všeho se zřekli, kteří dlouhá léta již pracují na své duši trpělivě a s láskou k Bohu, nejsou osvobozeni od pokušení, od pokušení někdy strašných, že je samé až hnusem naplňují. Ale, když i Kristus připustil k sobě pokušitele, On, Nejsvětější a Nejčistší, divili bychom se, že nám se peklo odváží připravovati tolik hořkých chvil, kdy se nám tolikrát zdá, že stojíme nad propastmi, že stačí jediný chybný krok, abychom se zřítili na věky? Právě proto, že Kristus Pán byl pokoušen, to nám má dodati velké důvěry, protože, jak praví sv. Pavel: Nemáme velekněze, jenž by nedovedl míti soucit se slabostmi našimi, nýbrž Toho, jenž byl ve všem vyzkoušen, vyjma hříchu. Právě proto přijal Kristus Pán na sebe pokušení, aby nám ukázal, že jest nám blízký, aby nám dal příklad jak v pokušení se chovati, jak bojovati, jak odpírati.

Proč odvážil se ďábel ke Kristu? Vždyť byl nejsvětější? Tušil něco ďábel, viděl něco ďábel? Tušil jistě, že se jedná o něco vyššího, jen jistoty neměl. Proto zkoumal, proto pátravě hmatal. Jsi-li Syn Boží... Na Syna Božího, na Mesiáše si troufá satan. Sv. Hilár k tomu dodává: Svatí nejvíce jsou trýzněni pokušením, protože vítězství nad svatými jest ďáblu vítanější.

Již to stačilo ďáblu, že se Kristus Pán modlil na poušti. Všichni, kteří jsou osamělí ve světě, a sv. Tomáš krásně přirovnává život ctnostný životu na poušti, protože svět těm, kteří žijí dobře, nemůže rozuměti a takoví nutně musejí býti osamoceni. Znáte onu velkou osamocenost svatých? Svět a okolí jim neporozumělo. Byli-li pronásledováni i od svých nejbližších i od těch, kteří byli povoláni, aby podporovali duše v dobrém, žili zcela jakoby mimo tento svět. Žijí jako vzácné květy na poušti a kolem nich pak se tvoří oasy, které osvěžují, posvěcují a zachraňují svět. K těm pak se blíží nejprve pokušitel.

K těm, kteří slouží Bohu, nepřibližuje se ďábel hned s nejhorším. Někdy ano, ale ve většině případů, jak známe z životopisů svatých, začíná sladce. Poučuje moudře, že netřeba ve službě Boží býti tak horlivým, naopak, že to jest nebezpečnou známkou. Začíná peklo lehkou palbou. Jemu stačí, když mu podáme prst. Jím se již dostane k tomu, aby ovládl celou ruku. Ďábel přichází ke Kristu se zdánlivou maličkostí. Začíná od toho, bez čeho se ani nejduchovnější lidé neobejdou.

Když se mu to nedaří, a když vidí, že osoba pokoušená jest již duchovní, že nemožno ji uloviti na rajska jablka, mění svou taktiku. Jako ji změnil obratem u Krista. Přechází k pokušení marnivosti a ješitnosti.

Vidí-li duchovní osoby, které se všeho vzdaly, ještě ví, že mu zbývá jediná naděje, že, jestliže se všeho vzdali, ještě jim zbývá vlastní já, a pokud toto není dokonale spojené s Bohem, dokud toto vlastní já není bezpečné, protože na věky zakotvené v Bohu, do té doby ještě hoří jeho naděje. Bije člověka pak ve tvář jeho vlastní zbraní, totiž tím, že chtěl sloužiti Bohu. A ještě jedno pokoření v tomto pokušení. Když takoví lidé všechno opustili, ač mohli všechno míti, vrhá jim zpět jejich střely a svádí je, aby mu sloužili právě tím, že všechno odvrhli. A tak, ač se mohli pyšnit, dokud něco měli, pokouší je, aby se pyšnili kolikrát vlastní bídou, chudobou, svými dary a svou špínou. Ty případy v dějinách církve a v životě nejsou tak vzácné. Tak se plíží též ke Kristu. Věděl: Zvítězil nad svým tělem, což, kdyby se snad podařilo pohnouti jej k pýše a ješitnosti nad vlastním tímto vítězstvím?

Jak mnohý krásně začatý duchovní život, odřeknutí všeho, jak mnohý před světem zdánlivě pohodlný a až k šílení naplněný apoštolát jest jenom tím těžší střelou do hradeb mnohé duše!

Proto, když nemohl svést Krista, aby učinil zbytečný zázrak jenom pro nasycení (Sv. Tomáš výslovně praví, že by v tomto případě byl zbytečný zázrak, protože cest k nasycení přirozenou cestou bylo více.), svádí k pokušení Boha pro ješitnost a marnivost.

A když nemohl ďábel ani touto cestou, pýchou, již svatý Augustin nazývá subtile vitium, to jest neřest, která bývá druhy tak jemná, že ji ani nepozorujeme, používá naší touhy po velikosti, kterou vložil sám Bůh do našeho nitra a kterou chce sám sebou vyplniti, aby ji obrátil proti Bohu, aby nám dal tak zatoužiti po velikosti tak konkrétní, protože záležející v bohatství a s ním spojené moci a slávě, až by člověk pohrdnul samým Bohem, padl a klaněl se tomu, jenž hříchem a nespravedlností dovede dávatí těm, které chce oslepiti bohatstvím, protože bohatství získané poctivou cestou jest opravdu prařídké a vzácné...

Není náhodné, že Kristus Pán dopouští pokušení po předcházejícím postu. Tím ukázal na jednu zbraň proti útokům zlého, o níž se zmiňuje sv. Pavel v II. epištole ke Korintským, když uvádí půst mezi arma justitiæ, mezi zbraně spravedlnosti. A druhý originelní důvod udává sv. Tomáš, proto Kristus se postil před pokušením a před svým veřejným ži-

votem, aby ukázal, jak se mají připravovati k vítězství nad svým tělem rozsévající Slova Božího.

Kristus slavně zvítězil nad ďáblem. A podle Andělského učitele zvítězil nad ďáblem ne zbraněmi své Božské moci, nýbrž zbraněmi, jež jsou k rukám každému člověku. Tím zajedno povýšil člověka, když Boho-člověk k potření satana užil jeho, lidských zbraní. Kristus odpovídal peklu běžnými pravdami Písma Svatého, jež jsou všem lidem otevřeny a všem lidem přístupny. Tak dodal nám odvahy, že již máme zbraně, že nejsme slabí a bezbranní proti útokům.

Kristus Pán proto chtěl být pokoušen, abychom nedali se zmásti pokušením, abychom věděli, jakých zbraní proti nim užívat, a aby otupil svým vítězstvím onu nebezpečnou a stále a denně broušenou proti nám zbraň, pokušení ďábelské, jemuž my ostatně sami svými hříchy, svými žádostmi, nezkrocenými vášněmi pomáháme a své rány a slabiny odkrýváme.

Ale, nic bychom nezmohli proti pokušením, kdyby nebe samo nám nepomáhalo, kdyby nám nedalo síly, protože protivník náš jest chytřejší nás, jak byl od začátku, protože jest neúnavný a vynalézavý a podlý nad pomyslení. Proto poslední slovo: Bůh dá vítězství těm, kteří se modlí k Němu. A neuveď nás v pokušení, kteří nejsou pyšní na svoji sílu, stálost a bdělost. Neboť je-li Bůh s námi, praví sv. Petr, kdo proti nám!

Prosby o modlitby

a) obecné (převzato z OPuscula):

... za magistra řádu fr. Bruna Cadore

... za pražského arcibiskupa kardinála Dominika Duku OP

... za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry zastávající provinční oficia

... za projekt přestavby pražského kláštera

... za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny

... za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby

... za apoštolské působení v médiích, především na internetu

... za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny

- ... za naše bratry a sestry působící ve školství
- ... za naše bratry studenty ve Francii
- ... za znojemské mnišky, které hledají nový příbytek
- ... za projekt kláštera mnišek v Praze-Lysolajích
- ... za zdar jednání provinční rady LSSD a volbu nového provinčního moderátora
- ... za Postupovy v jejich těžké životní situaci
- ... za těžce nemocnou dvoutletou Anežku a další nemocné příbuzné sestry Zdislavy z LS v Jirkově

b) speciální (MS Plzeň):

- ... za našeho otce biskupa Františka
- ... za naši diecézi
- ... za naše zemřelé členy známé i neznámé
- ... za naše nemocné členy
- ... za naše členy, kteří se nemohou dostavovat na společná setkání
- ... za naše členy, kteří s naším MS nejsou v kontaktu
- ... za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ... za našeho řádového asistenta otce Prokopa
- ... za bratry v plzeňském konventu
- ... za farnost u Panny Marie Růžencové v Plzni
- ... za farnosti všech našich bratří a sester
- ... za našeho adoptovaného syna Udaye Kumara Gallelu
- ... za otce biskupa Anthony Poola
- ... za kurnoolskou diecézi

Přejeme hojnost Božího požehnání:

Narozeniny

† Antonín Patrik Vlasák	20.11.1915
† Věra Anunciáta Pirnerová	25.11.1928
† Miloš Martin Aul	30.11.1961

Časné sliby

Jeroným Ježík	6.11.2007
† Ludmila Klára Vídeňská	18.11.1995
† Vilemína Josefa Ziková	18.11.1995
† Marta Lucie Vacková	18.11.1995
P. Prokop Bahník	3.12.1976

Věčné sliby

Růžena Krondlová	9.11.2010
Jana Tyrpeklová	9.11.2010
P. Augustin Prokop	4.12.1976

Úmrtí

† Emilie Josefa Romová	15.11.2011
------------------------	------------

Svátek

† Miroslav Albert Němec	15.11.
-------------------------	--------

☺ **ZPRÁVY** ☹

Příští schůzka MS bude 4. prosince od 16 hod.

DOPISY - informační měsíčník laiků O.P. Vydává Laické sdružení sv. Dominika - Místní sdružení Panny Marie Růžencové, Jiráskovo nám. 30, 301 54 Plzeň; <http://pmr.op.cz>; e-mail: j.horacek@centrum.cz.

Pouze pro vnitřní potřebu. Neprodejné. Odpovědný redaktor Jan Vincenc Horáček.

Příspěvky zasílejte na výše uvedené adresy. Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky upravovat a krátit.